

Dure aanwinst voor kunsthandel Ede

Simonis&Buunk heeft *Landschap bij Montmorency* van Piet Mondriaan gekocht. Het is een bijzondere aankoop, omdat het het laatste figuratieve werk is van een schilder, die vooral bekend is van zijn abstracte kunst.

Door MARCHA VAN SCHIJNDEL

EDE • Zeg je Mondriaan, dan denk je niet aan landschappen. Dan denk je aan strakke lijnen en felle, primaire kleuren. En denk je aan *Victory Boogie Woogie*, het laatste en onvoltooide abstracte werk van de Nederlandse schilder. De stichting Nationaal Fonds Kunstbezit kocht het werk in 1998 voor ruim 36 miljoen euro aan en dat zorgde voor nogal wat opschudding. De aankoop was mogelijk dankzij een – onrechtmatige – schenking van De Nederlandse Bank aan het particuliere kunstfonds. Het schilderij is deel van de permanente collectie van het Gemeentemuseum in Den Haag. De aankoop van het schilderij *Landschap bij Montmorency* door Simonis&Buunk Kunsthandel uit Ede zal misschien voor een andersoortig opschudding zorgen. Het schilderij is het allerlaatste figuratieve werk dat Mondriaan maakte, voordat hij volledig overstapte op de abstracte schilderkunst. Het markeert daarmee een bijzonder moment in Mondriaans schilders-carrière.

Het werk dateert van augustus 1930. Mondriaan onderzocht toen al ruim tien jaar de theorieën van de geometrisch abstracte kunst. Invloeden uit die abstracte stijl zijn dan ook in dit werk terug te vinden in de brede penseelanzet, de massieve kleurvlakken en de horizontale lijnen in het landschap. Pieter Cornelis Mondriaan, gebo-

Landschap bij Montmorency door Piet Mondriaan

Foto: Henk van Holland

ren in 1872 in Amersfoort, leerde schilderen van zijn oom Frits Mondriaan. In zijn beginjaren als schilder maakte hij voornamelijk landschappen volgens de Haagse en Amsterdamse school. Na zijn studie aan de Rijksacademie van Amsterdam ging Mondriaan experimenteren met licht, kleur en vorm. In de jaren voor zijn vertrek naar Parijs, in 1911, begon hij steeds abstracter te schilderen. Mondriaan voelde zich thuis in Parijs tussen andere abstracte schilders als Picasso en Braque. Hij bleef er tot 1938, met een korte onderbreking tijdens de Eerste Wereldoorlog. De dreiging van de Tweede Wereldoorlog deed de schilder naar Londen vertrekken.

Twee jaar later reisde hij door naar New York, waar hij op 1 februari 1944 stierf aan de gevolgen van een longontsteking.

De meeste van zijn landschappen maakte Mondriaan in Nederland. In de late jaren twintig schilderde hij nog drie landschappen, waarvan *Landschap bij Montmorency* de laatste is.

Tot die drie behoort ook *De oever van de Seine*. Het werk is niet geda-teerd, maar uit brieven van Mondriaan is af te leiden dat hij het werk in 1929 maakte.

De oever van de Seine hoorde in 1998 ook tot de collectie van Simonis&Buunk.

Van het nieuwe aangekochte werk *Landschap bij Montmorency* is be-

kend dat het tot 1952 eigendom is geweest van een Belgische verzamelaar. Daarna is het onafgebroken in particulier bezit geweest in Amerika. Simonis&Buunk wist het werk na een tip op een veiling in New York op de kop te tikken.

„Het was erg vuil en smerig. Er zat een dikke bruine koek overheen”, vertelt kunsthandelaar Frank Buunk. „Ik kan meestal wel door het vuil heen kijken, maar dat was dit keer niet zo makkelijk. Toen ik het schoon liet maken, kwam er echt een beauty tevoorschijn.”

Voor zover bekend is het schilderij nu voor het eerst in Nederland. Er komt nog een nieuwe lijst omheen en dan is het te koop. Voor tweehonderdvijftigduizend euro.